

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal Plaza Constitución, 13 : Villanueva y Geltrú TELÉFONO 531.	En primera plana, 0'20 pesetas línea
Un trimestre. 1'50 »	Insértese o no los escritos que se remitan a la Redacción, no se devuelven los originales	En tercera » 0'15 » »
Número suelto 0'10 »		En cuarta » 0'10 » »
Número atrasado 0'25 »		Comunicados » 0'20 » »
		Rebaja a los suscriptores y según el número de inserciones

EL DRET SINDICAL

Plantejada a Reus la vaga de la casa Tarrats per negar-se el patró a regonèixer la *beligerancia* a la societat obrera, han contestat els patrons tots declarant el *lock-out*.

No volem ficar-nos en els detalls del conflicte, perquè no tenim prou dades sobre el mateix; únicament farem notar que actualment, lo que priva de arreglar-lo, és la pretensió dels obrers de que sigui regoneguda la personalitat del sindicat i la negativa dels patrons a acceptar aquesta *imposició*.

Aquesta qüestió que aquí ha donat lloc a tants conflictes, en la major part de nacions ja fa temps està resolta a favor dels obrers i fins en algunes vol legalitzar-se per medi de lleis.

La raó per la que els patrons se neguen a tractar amb els sindicats i volen fer-ho directament amb els *séus* obrers, és la de que, segons ells, els elements estranys en lloc de solucionar els conflictes els agraven. Mes darrera aquesta raó aparent, n'hi ha un altre de més positiva, i és la de que els patrons prefereixen tractar amb els obrers que d'ells depenen, per créuer que aquests estaran més coivits per la por de quedar despatxats si, mostrant-se intransigents, després perden la vaga.

Precisament per evitar aquesta coacció, trobem molt natural que els obrers escullin delegats que, encar que perteneixin al mateix ofici, no treballin en l'establiment ont ha sorgit el conflicte. La única cosa que tenen dret a exigir els patrons, és que els delegats nomenats per entendre's

amb ells, siguin gent coneixedora de l'industria.

Però la qüestió més essencial pels obrers i precisament la que més resistència troba en els patrons, és la substitució del contracte individual del treball pel contracte col·lectiu entre els fabricants i sindicats, és a dir, que la fixació de les condicions de treball no depenguin del capritxo del fabricant ni de les necessitats momentànies del obrer.

Sostenen alguns que aquesta pretensió del proletari va contra les lleis econòmiques que regulen el preu del treball per la oferta i la demanda, quan precisament és tot lo contrari, doncs la intervenció del sindicat en la regularització del preu i hores de treball, suprimeix les causes accidentals que afecten únicament a individus determinats, fent que les causes generals del mercat funcionin lliurement, evitant-se d'aquesta manera que'l preu del jornal no depengui del fet de que un obrer hagi estat dos dies sense menjar.

La associació obrera no ataca la llibertat del treball al obligar que tots els associats se subjectin a unes mateixes condicions, doncs la llibertat del obrer aïllat és completament ilusoria, ja que tant si vol com no, té que subjectar-se a les condicions que li imposa el patró.

El contracte individual d'un obrer amb un fabricant serà sempre una ficció, doncs aquest últim és el que imposa les condicions que'l primer té d'acatar per força, si no vol morir de gana.

Per això al costat dels drets indi-

viduals dels obrers té que desenvol·lar-se un dret sindical, i el contracte individual ser substituït pel contracte col·lectiu.

V.

El Santo Oficio

Uno de nuestros mayores males es que no conocemos la verdadera realidad española.

Juzgamos del país por lo que pasa en algunas de nuestras capitales donde la vida pública se desenvuelve con ciertas apariencias jurídicas y en un ambiente de relativa libertad.

Luego allá en los pueblos y en los campos, ¡quién sabe lo que pasa! Lo que acontece en esas aldeas sin escuelas y sin caminos nada tiene que ver con las declaraciones ministeriales, los artículos de fondo o los debates parlamentarios.

Allí a nadie le preocupa si se suspenden o no se suspenden las garantías constitucionales. La Constitución no rigió allí nunca. La política es otra cosa. Brutales dictaduras de calzón corto y capa parda, derramas y expoliaciones con el nombre de repartos vecinales, barbarie, atropellos, venganzas y hasta crímenes alguna vez...

Esa es la política que conocéis, la que sufrís vosotros, labriegos y gañanes que ahora trilláis en las eras al sol de Julio. Y sin embargo, ese trigo es el pan de todos. Vosotros sois el corazón de la patria.

* * *

¿Quién se atreve ya hoy a hablar de fanatismo, de intolerancia? ¡Declamaciones de mal gusto! ¡Vocabulario del tiempo de Quintana! Los anticlericales pertenecen a una fauna ya casi extinguida. Aquí se respeta de hecho la conciencia de todo el mundo.

Sí, sí... A medias, sólo a medias, en algunas grandes capitales. Pero ¡en los pueblos!

A veces, por casualidad, se conoce algún caso de esos que tienen el rostro con el color de la ira y de la vergüenza. Algún caso